

**НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
СПОГОДБА**

между Република България и Кралство Нидерландия за избягване на двойното данъчно облагане с данъци на доходите и предотвратяване на отклонението и заобикалянето на данъчно облагане

(Ратифицирана със закон, приет от 44-то Народно събрание на 14 януари 2021 г. – ДВ, бр. 7 от 2021 г.

В сила от 31 юли 2021 г.)

Република България
и
Кралство Нидерландия,
Желаейки да разширят своите икономически отношения и да засилят своето сътрудничество в данъчната област,

Възнамерявайки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с данъци на доходите, без да създават възможности за необлагане или намалено облагане чрез отклонение или заобикаляне на данъчното облагане (включително чрез споразумения, целящи злоупотреба със спогодбите и насочени към получаване на облекченията, предвидени в тази Спогодба, в непряка полза на местни лица на трети юрисдикции),
се договориха, както следва:

Глава I

ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1

Обхват по отношение на лицата

1. Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. За целите на тази Спогодба доходи, получени от или чрез образуване или договореност, които са третирани като изцяло или частично прозрачни за данъчни цели съгласно законите на която и да е договаряща държава, ще се считат за доходи на местно лице на договаряща държава, но само до степената, в която доходите са третирани като доходи на местно лице на тази държава за целите на нейното данъчно облагане.

3. В никакъв случай разпоредбите на ал. 2 няма да се счита, че засягат правото на едната договаряща държава да облага своите местни лица.

Член 2

Данъци, за които се прилага Спогодбата

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху дохода, налагани от едната договаряща държава, нейни политически подразделения или органи на местна власт, независимо от начина, по който се налагат.

2. За данъци върху дохода се считат всички данъци, наложени върху общия доход или върху елементи от доход, включително данъци върху печалби от прехвърляне на движимо или недвижимо имущество, данъци върху общата сума на надници или заплати, изплатени от предприятията, както и данъци върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага Спогодбата, са по-специално:

а) в европейската част на Нидерландия:

(i) данъкът върху доходите (de inkomstenbelasting);

(ii) данъкът върху заплатите (de loonbelasting);

(iii) данъкът върху дружествата (de vennootschapsbelasting), включително правителственият дял в нетните печалби от експлоатацията на природни ресурси, налаган съгласно Закона за минната дейност (de Mijnbouwwet);

(iv) данъкът върху дивидентите (de dividendbelasting); и

в карибската част на Нидерландия:

(i) данъкът върху доходите (de inkomstenbelasting);

(ii) данъкът върху заплатите (de loonbelasting); и

(iii) правителственият дял в нетните печалби от експлоатацията на природни ресурси, налаган съгласно Закона за минната дейност BES (de Mijnwet BES), Декрета за минната дейност BES (het Mijnbesluit BES) или Закона за нефта Saba Bank BES (de Petroleumwet Saba Bank BES);

(по-нататък наричани „нидерландски данък“);

б) в България:

(i) данъкът върху доходите на физическите лица;

(ii) корпоративният подоходен данък; и

(iii) патентният данък;

(по-нататък наричани „български данък“).

4. Спогодбата се прилага и за всички идентични или подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в техните данъчни закони.

Глава II
ОПРЕДЕЛЕНИЯ
Член 3
Общи определения

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:
- а) термините „едната договаряща държава“ и „другата договаряща държава“ означават Кралство Нидерландия, по отношение на Нидерландия, или България, според изискванията на контекста;
 - б) терминът „Нидерландия“ означава:
 - (i) европейската част на Кралство Нидерландия, включително неговото териториално море и всяко пространство отвъд и непосредствено до териториалното море, върху които Кралство Нидерландия, в съответствие с международното право, упражнява юрисдикция или суверенни права; и
 - (ii) карибската част на Кралство Нидерландия, която е разположена в Карибско море и се състои от островните територии Бонер, Синт Еустахиус и Саба, включително тяхното териториално море и всяко пространство отвъд и непосредствено до териториалното море, върху които Кралство Нидерландия, в съответствие с международното право, упражнява юрисдикция или суверенни права, с изключение на частите, които са свързани с Аруба, Кюрасао и Синт Маартен;
 - в) терминът „България“ означава Република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шelf и изключителната икономическа зона, върху които упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;
 - г) терминът „лице“ включва физическо лице, дружество и всяко друго сдружение от лица;
 - д) терминът „дружество“ означава всяко юридическо лице или всяко образувание, което се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;
 - е) терминът „предприятие“ се отнася за осъществяването на всякаква стопанска дейност;
 - ж) термините „предприятие на едната договаряща държава“ и „предприятие на другата договаряща държава“ означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;
 - з) терминът „международен транспорт“ означава всеки превоз с кораб, самолет или пътно превозно средство, използвани от предприятие на едната договаряща държава, освен когато корабът, самолетът или пътното превозно средство се използват единствено между места, намиращи се в другата договаряща държава;
 - и) терминът „компетентен орган“ означава:
 - (i) за Нидерландия, министъра на финансите или упълномощен представител;
 - (ii) за България, министъра на финансите или упълномощен представител;
 - к) терминът „национално лице“, по отношение на договаряща държава, означава:
 - (i) всяко физическо лице, притежаващо гражданство на тази договаряща държава; и
 - (ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или сдружение, чийто статут се определя от действащите закони на тази договаряща държава;
 - л) терминът „стопанска дейност“ включва осъществяването на професионални услуги и други дейности с независим характер;
 - м) терминът „пенсионен фонд“ означава всеки план, схема, фонд, тръст или друга договореност, установени в едната договаряща държава, които:
 - (i) в общия случай са освободени от данъци върху доходите в тази държава; и
 - (ii) оперират основно за управлението или предоставянето на пенсионни обезщетения или за получаването на доходи в полза на една или повече такива договорености;
 - н) терминът „призната фондова борса“ означава:
 - (i) всяка фондова борса в Европейската икономическа зона; и
 - (ii) всяка друга фондова борса, за която има съгласие между компетентните органи на договарящите държави, при условие че покупката или продажбата на акции или дялове на фондовата борса не е изрично или мълчаливо ограничена до ограничена група инвеститори.
2. При прилагането на Спогодбата във всеки момент от едната договаряща държава всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което му придава към този момент законодателството на тази държава по отношение на данъците, обхванати от Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Всяко значение, определено в приложимите данъчни закони на тази държава, ще има предимство спрямо значението на този термин, определено в други закони на тази държава.

Член 4
Местно лице

1. За целите на тази Спогодба терминът „местно лице на едната договаряща държава“ означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, като също включва тази държава и всяко нейно политическо подразделение или орган на местна власт.
2. Лице, което не е физическо лице, се счита, че подлежи на данъчно облагане:

а) в Нидерландия, ако лицето е местно лице на Нидерландия за целите на данъка върху дружествата;

б) в България, ако лицето е местно лице на България за целите на корпоративния подоходен данък,

при условие че доходите, получени от това лице, се третират съгласно данъчните закони на тази държава като доходи на това лице, а не като доходи на бенефициерите, членовете или участниците в лицето.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 терминът „местно лице на едната договаряща държава“ не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

4. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една от двете държави, то се счита местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

5. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да определят чрез взаимно споразумение договарящата държава, на която това лице се счита за местно лице за целите на Спогодбата, като вземат предвид мястото на действителното му управление, мястото на учредяване или създаване и всички други относими фактори. При липсата на такова споразумение това лице няма да има право на облекченията по тази Спогодба освен облекченията на чл. 24 (Равенство в третирането) и чл. 25 (Процедура по взаимно споразумение). Компетентните органи може да определят по взаимно споразумение начина на прилагане на останалите разпоредби на тази Спогодба по отношение на това лице.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази Спогодба терминът „място на стопанска дейност“ означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът „място на стопанска дейност“ включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница;

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект представляват място на стопанска дейност, но само ако продължават повече от дванадесет месеца.

4. Независимо от разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 предприятие на едната договаряща държава, което осъществява дейности в териториалното море на другата договаряща държава или във всяко пространство отвъд и непосредствено до териториалното море, върху които другата договаряща държава, в съответствие с международното право, упражнява юрисдикция или суверенни права (офшорни дейности), се счита, че извършва, по отношение на тези дейности, стопанска дейност в тази друга договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там, освен ако тези дейности са извършвани в другата държава за период или периоди, по-кратки от общо 30 дни във всеки дванадесетмесечен период.

5. За целите на ал. 4 на този член терминът „офшорни дейности“ се счита, че не включва:

а) една или всяка комбинация на дейностите, посочени в ал. 7;

б) теглене или закрепване на котва от кораби, основно предназначени за тази цел, и всякакви други дейности, извършвани от такива кораби;

в) превоз на доставки или персонал от кораби или самолети в международния транспорт.

6. Единствено за целите на определяне продължителността на:

а) строителна площадка, строителен или монтажен обект съгласно ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва дейности в другата договаряща държава на място, което съставлява строителна площадка, строителен или монтажен обект, и тези дейности са извършвани по време на един или повече периоди, които общо надвишават 30 дни, без да надвишават дванадесет месеца, и свързани дейности са извършвани на същата строителна площадка, строителен или монтажен обект през други периоди, всеки надвишаващ 30 дни, от едно или повече предприятия, които са тясно свързани с първото предприятие, тези различни периоди ще бъдат

добавени към периода, през който първото предприятие е извършвало дейности на този строителен или монтажен обект; и

б) офшорните дейности съгласно ал. 4 във връзка с ал. 5, когато предприятие, извършващо офшорни дейности в другата договаряща държава, е тясно свързано с друго предприятие и това друго предприятие продължава като част от същия проект същите офшорни дейности, които са или са били извършвани от първото предприятие, и гореспоменатите дейности са извършвани от двете предприятия за период общо от поне 30 дни, ще се счита, че всяко предприятие извършва дейностите си за период от поне 30 дни във всеки дванадесетмесечен период.

7. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът „място на стопанска дейност“ не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място на дейност единствено за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място на дейност само за извършване на всяка друга дейност за предприятието;

е) поддържане на определено място на дейност само за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от „а“ до „д“ дейности,

при условие че тази дейност или в случаите на буква е) цялостната дейност на това определено място на дейност има подготвителен или спомагателен характер.

8. Алинея 7 няма да се прилага по отношение на определено място на дейност, което се използва или поддържа от предприятие, ако същото предприятие или тясно свързано предприятие извършва стопански дейности на същото място или на друго място в същата договаряща държава и:

а) това място или друго място съставлява място на стопанска дейност за предприятието или за тясно свързаното предприятие съгласно разпоредбите на този член; или

б) цялостната дейност, произтичаща от съчетанието на дейностите, извършвани от двете предприятия на същото място или от същото предприятие или тясно свързани предприятия на двете места, не е от подготвителен или спомагателен характер,

при условие че стопанските дейности, извършвани от двете предприятия на същото място или от същото предприятие или тясно свързани предприятия на двете места, представляват допълващи се функции, които са част от цялостна стопанска операция.

9. Независимо от разпоредбите на ал. 1, 2 и 4, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага ал. 10, действа от името на предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, ще се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 7, които, ако се извършват чрез определено място на дейност, не биха направили това определено място на дейност място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

10. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава, само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

11. За целите на този член едно лице или предприятие е тясно свързано с предприятие, ако въз основа на всички относими факти и обстоятелства едното има контрол върху другото или и двете са под контрола на едни и същи лица или предприятия. Във всеки случай едно лице или предприятие се счита за тясно свързано с предприятие, ако едното притежава, пряко или непряко, повече от 50 процента участие в другото (или в случаите на дружество, повече от 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите или от участието в дружеството) или ако друго лице или предприятие притежава, пряко или непряко, повече от 50 процента участие (или в случаите на дружество, повече от 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите или от участието в дружеството) в лицето и предприятието или в двете предприятия.

12. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави само по себе си което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

Глава III

ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът „недвижимо имущество“ има значението, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Морски, речни кораби, самолети и пътни превозни средства не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, които са извършени за целите на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е прието печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; приетият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от използване на кораби, самолети или пътни превозни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от използване на речни кораби в речния транспорт се облагат само в тази държава.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна агенция за експлоатация.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на

това предприятие и съответно обложена с данък. Счита се обаче, че фактът, че свързаните предприятия са сключили договорености като споразумения за поделяне на разходи или споразумения за общи услуги за или въз основа на разпределението на управленските, общите административни, техническите и търговските разходи, разходите за научноизследователска и развойна дейност и други подобни разходи, само по себе си не е условие, както е посочено в предходното изречение.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответна корекция на начисления от нея данък върху тези печалби, когато тази друга договаряща държава счита корекцията за основателна. При извършването на такава корекция се вземат предвид другите разпоредби на тази Спогодба и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10 Дивиденди

1. Дивиденди, платени от дружество, местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това дивиденди, платени от дружество, местно лице на едната договаряща държава, могат да се облагат и в тази държава в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 15 процента от брутната сума на дивидентите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 дивидентите, посочени в ал. 1, се облагат само в другата договаряща държава, ако притежателят на дивидентите е:

а) дружество (различно от гражданско дружество), което е местно лице на другата договаряща държава и което държи пряко поне 10 процента от капитала на дружеството, изплащащо дивидентите, през 365-дневен период, който включва деня на плащането на дивидентите (за целите на изчисляване на този период няма да се взема предвид смяна на собствеността, която произтича пряко от корпоративна реорганизация като сливане, вливане, разделяне или отделяне на дружеството, което държи акциите или дяловете или което плаща дивидентите); или

б) пенсионен фонд.

4. Разпоредбите на ал. 2 и 3 не засягат облагането на дружествата по отношение на печалбите, от които са платени дивидентите.

5. Разпоредбите на ал. 3 не се прилагат в случаите на дивиденди, които са скрито разпределение на печалбата съгласно действащите закони на договарящата държава, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

6. Терминът „дивиденди“, употребен в този член, означава доходи от акции или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключение на вземания за дълг, както и доходи от други права, които са подчинени на същия данъчен режим, като доходи от акции, в съответствие със законодателството на договарящата държава, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

7. Доходите, получени във връзка с (частична) ликвидация на дружество, ликвидационен дял или закупуването на собствени акции от дружество, се третираат като доходи от акции.

8. Разпоредбите на ал. 1, 2, 3 и 10 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

9. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденди са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност, разположено в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби на дружеството, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

10. Независимо от разпоредбите на ал. 1, 2 и 9 дивиденди, платени от дружество, което съгласно законите на едната договаряща държава е местно лице на тази държава, на физическо лице, което е местно лице на другата договаряща държава и което, когато е престанало да бъде местно лице на първата посочена държава, е обложено върху увеличената стойност на имуществото, както е посочено в ал. 6 на чл. 13, може също така да бъде обложено в тази държава в съответствие с нейното законодателство, но само доколкото определянето на данъчните задължения върху увеличената стойност на имуществото все още не е приключило.

Член 11

Лихви

1. Лихви, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива лихви обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, посочени в ал. 1, се облагат само в договарящата държава, на която получателят е местно лице, ако притежателят на лихвите е местно лице на тази държава и:

а) получателят на лихвите е договарящата държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт, публичен орган или централната банка на договарящата държава;

б) лихвите са платени във връзка със заем, предоставен, одобрен, гарантиран или застрахован от едната договаряща държава, централната банка на едната договаряща държава или всяка агенция или образувание (включително финансова институция), контролирани от едната договаряща държава;

в) получателят на лихвите е Atradius Dutch State Business NV (или негов правопреемник) по отношение на заеми, предоставени, одобрени, гарантирани или застраховани от Нидерландия, или получателят на лихвите е Нидерландската финансова компания за развиващите се страни (de Nederlandse Financierings Maatschappij voor Ontwikkelingslanden NV) (или неин правопреемник);

г) получателят на лихвите е пенсионен фонд;

д) лихвите са платени във връзка със заем, предоставен от банка или застрахователно дружество;

е) лихвите са платени във връзка с продажба на кредит на промишлено, търговско или научно оборудване;

ж) лихвите са платени във връзка с продажба на кредит на стоки от едно предприятие на друго предприятие.

4. Терминът „лихви“, използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотеката и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

6. Лихви се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, във връзка с което е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност, счита се, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

7. Когато поради особени взаимоотношения между платеца и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид вземането за дълг, във връзка с което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на тези взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutната сума на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът „авторски и лицензионни възнаграждения“, използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност

в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, с което са свързани правото или имуществото във връзка с което са платени авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност, то тогава ще се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

6. Когато, поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се имат предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалби, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6, и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалби от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалби на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на кораби, самолети или пътни превозни средства, използвани в международния транспорт, речни кораби, използвани в речния транспорт, или на движимо имущество, свързано с използването на такива кораби, самолети, пътни превозни средства или речни кораби, се облагат с данък само в тази държава.

4. Печалби, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на акции, дялове или подобни участия, например участия в гражданско дружество или тръст, могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, ако в който и да е момент през 365-те дни, предхождащи прехвърлянето, тези акции, дялове или подобни участия получават повече от 75 процента от тяхната стойност, пряко или непряко, от недвижимо имущество, разположено в другата договаряща държава, различно от недвижимо имущество, в което това дружество извършва своята активна стопанска дейност, могат да се облагат с данък в тази друга държава. Независимо от това, такива печалби се облагат само в първата посочена държава, когато:

а) печалбите са получени в хода на сливане/вливане или разделяне/отделяне;

б) печалбите са получени от прехвърлянето на акции, които са котираны на призната фондова борса;

в) печалбите са получени от пенсионен фонд.

5. Печалби от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2, 3 и 4, се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

6. Когато физическо лице е било местно лице на едната договаряща държава и е станало местно лице на другата договаряща държава, разпоредбите на ал. 5 няма да възпрепятстват първата посочена държава да облага съгласно своето вътрешно законодателство увеличената стойност на акции, дялове, сертификати за участие в печалбата, кол опции и плодopolзването на акции, дялове и сертификати за участие в печалбата на дружество и вземанията за дълг на дружество за периода, през който това физическо лице е било местно лице в първата посочена държава.

Член 14

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 15, 17, 18, 19 и 20, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага с данък само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година; и

б) възнаграждението е платено от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава; и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност, което работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд на борда на кораб, самолет или пътно превозно средство, използвани в международния транспорт, или на борда на речен кораб, използван в речния транспорт, се облага с данък само в тази държава.

Член 15

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 16

Художествени изпълнители и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или музикант, или спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член няма да се прилагат за доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от дейности, извършвани в другата договаряща държава, когато посещението в тази друга държава се финансира повече от 50 процента от публични фондове на едната или двете договарящи държави или техни политически подразделения или органи на местна власт, или се извършва съгласно културно споразумение между правителствата на договарящите държави. В този случай доходите се облагат само в договарящата държава, на която художественият изпълнител или спортистът е местно лице.

Член 17

Пенсии, анюитети и социално-осигурителни плащания

1. Пенсии и други подобни плащания, както и анюитети, възникващи в едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в първата посочена държава.

2. Изплатени пенсии и други извършени плащания на основание разпоредби от социалноосигурителното законодателство на едната договаряща държава, в полза на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в първата посочена държава.

3. Пенсия, друго подобно плащане или анюитет ще се счита, че възникват в едната договаряща държава, доколкото вноските или плащанията, свързани с тази пенсия, с друго подобно плащане или анюитет, или правата, получени от тази пенсия или друго подобно плащане или анюитет, отговарят на условията за облекчение от данъчно облагане в тази държава. Прехвърлянето на пенсия, друго подобно плащане или анюитет от пенсионен фонд или застрахователно дружество на едната договаряща държава към пенсионен фонд или застрахователно дружество на друга държава няма да ограничава по какъвто и да е начин правата на облагане на първата посочена държава съгласно този член.

4. Терминът „анюитет“ означава:

а) (i) в случаите на анюитет, възникващ в европейската част на Нидерландия, анюитет, посочен в нидерландския Закон за подоходното облагане 2001 („Wet inkomstenbelasting 2001“) или други последващи идентични или подобни по същество закони или регулации, заменящи този закон, ползите от който са част от облагаемия доход от трудово правоотношение и от жилища („belastbaar inkomen uit werk en woning“);

(ii) в случаите на анюитет, възникващ в карибската част на Нидерландия, анюитет, посочен в нидерландския карибски закон за подоходното облагане („Wet inkomstenbelasting BES“) или други последващи идентични или подобни по същество закони или регулации, заменящи този закон, ползите, от който са считани за доходи от периодични плащания („opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen“);

б) в случаите на анюитет, възникващ в България, определени суми, които се изплащат периодично в определено време, пожизнено или в течение на определен или определен период от време, в изпълнение на задължението за пълно и съответно възстановяване на извършените плащания в пари или в тяхна равностойност.

5. Разпоредбите на този член се прилагат също и в случаите, когато е направено еднократно плащане вместо пенсия, друго подобно плащане или анюитет преди датата, на която пенсията, другото подобно плащане или анюитетът започват.

Член 18

Държавна служба

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 17:

а) заплати, надници и други подобни възнаграждения, изплатени от едната договаряща държава или от нейно политическо подразделение, или орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение, или орган, могат се облагат с данък в тази държава;

б) такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. Разпоредбите на чл. 14, 15, 16 и 17 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или нейно политическо подразделение или орган на местна власт.

Член 19

Студенти

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава, при условие че тези плащания са от източници извън тази държава.

Член 20

Преподаватели и научни работници

1. Физическо лице, което посещава едната договаряща държава за период, ненадвишаващ две години, единствено с цел преподаване или извършване на изследване в университет, колеж, училище или друга акредитирана образователна институция на тази държава и което е или е било непосредствено преди това посещение местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от данък в първата посочена държава по отношение на всяко възнаграждение за такова преподаване или научно изследване, при условие че това възнаграждение е получено от източници извън тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 няма да се прилагат по отношение на възнаграждения за изследване, ако тази дейност се извършва от лицето не в обществен интерес, а основно за лично облагодетелстване на някое лице или лица.

Член 21

Други доходи

1. Елементи на доход на местно лице на едната договаряща държава независимо от техния източник, които не са изрично посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност и правото или имуществото, във връзка с които се изплаща доходът, са действително свързани с такова място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

Глава IV

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 22

Избягване на двойното данъчно облагане

1. Нидерландия може да включи в данъчната основа за облагане с данъци на своите местни лица елементи на доход, които съгласно разпоредбите на тази Спогодба могат да бъдат обложени в България. В тези случаи обаче Нидерландия ще разреши намаляване или приспадане от нидерландския данък съгласно разпоредбите на ал. 2, 3, 4 и 5, освен доколкото разпоредбите на тази Спогодба разрешават облагане от България само защото елементите на доход са също доход, получен от местно лице на България.

2. Когато местно лице на Нидерландия получи елементи на доход, които съгласно ал. 1, 3 и 4 на чл. 6, ал. 1 на чл. 7, ал. 8 на чл. 10, ал. 5 на чл. 11, ал. 4 на чл. 12, ал. 1, 2 и 4 на чл. 13, ал. 1 на чл. 14, ал. 1 и 2 на чл. 17, буква а) на ал. 1 на чл. 18 и ал. 2 на чл. 21 на тази Спогодба могат да бъдат обложени с данък в България и са включени в данъчната основа, посочена в ал. 1, Нидерландия ще освободи такива елементи на доход, като разреши намаляването на своя данък.

Това намаляване ще бъде изчислено в съответствие с разпоредбите на нидерландското законодателство за избягване на двойното данъчно облагане. За тази цел посочените елементи на доход се счита, че са включени в сумата на елементите на доход, които са освободени от нидерландски данък съгласно тези разпоредби.

3. Разпоредбите на ал. 2 няма да се прилагат към елементи на доход, получени от местно лице на Нидерландия, когато България прилага разпоредбите на тази Спогодба, за да освободи от данък такива елементи на доход или приложи разпоредбите на ал. 2 или 3 на чл. 10 или ал. 2 на чл. 11, или ал. 2 на чл. 12 към такива елементи на доход. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на ал. 4.

4. В допълнение, Нидерландия ще разреши приспадане от така изчисления нидерландски данък за елементите на доход, които съгласно ал. 2 и 10 на чл. 10, ал. 2 на чл. 11, ал. 2 на чл. 12, ал. 6 на чл. 13, чл. 15, ал. 1 и 2 на чл. 16 и ал. 5 на чл. 17 на тази Спогодба могат да бъдат облагани в България, доколкото тези елементи са включени в данъчната основа, посочена в ал. 1. Размерът на това приспадане ще бъде равен на платения в България данък върху тези елементи на доход, но в случай че разпоредбите на нидерландското законодателство за избягване на двойното данъчно облагане предвиждат това, няма да надвишава размерът на приспадането, който би бил разрешен, ако включените елементи на доход бяха единствените елементи, за които Нидерландия дава приспадане съгласно разпоредбите на нидерландското законодателство за избягване на двойното данъчно облагане.

Тази алинея няма да ограничава настоящи или бъдещи облекчения, предоставени от разпоредбите на нидерландското законодателство за избягване на двойното данъчно облагане, но само доколкото изчислението на сумата на приспадането на нидерландския данък е засегнато с оглед обединяването на доходи от повече от една държава и пренасянето на данъка, платен в България върху посочените елементи на доход, в следващите години.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 2 и 3 Нидерландия ще разреши приспадане от нидерландския данък на данъка, платен в България, върху елементи на доход, които съгласно ал. 1 на чл. 7, ал. 8 на чл. 10, ал. 5 на чл. 11, ал. 4 на чл. 12, ал. 4 на чл. 13 и ал. 2 на чл. 21 на тази Спогодба могат да бъдат обложени с данък в България, доколкото са включени в данъчната основа, посочена в ал. 1, до степента, в която Нидерландия съгласно разпоредбите на нидерландското законодателство за избягване на двойното данъчно облагане разрешава приспадане от нидерландския данък на данъка, наложен в друга държава на такива елементи на доход. За изчисляването на това приспадане се прилагат съответно разпоредбите на ал. 4 на този член.

6. В България двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) Когато местно лице на България получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба, вкл. в случая на чл. 13, ал. 6, могат да се облагат с данък в Нидерландия, България ще допусне като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице сума, равна на данъка върху доходите, платен в Нидерландия. Такова приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка върху доходите, изчислен преди приспадането, която е причислима към доходите, които могат да бъдат обложени с данък в Нидерландия.

б) Когато в съответствие с която и да е разпоредба на тази Спогодба полученият от местно лице на България доход е освободен от облагане с данък в България, България може независимо от това да вземе предвид освободения доход при изчисляване на размера на данъка върху останалия доход на това местно лице.

Член 23

Право на облекчения

1. Независимо от другите разпоредби на тази Спогодба облекчение съгласно тази Спогодба няма да бъде предоставяно по отношение на елемент на доход, ако може обосновано да се приеме, имайки предвид всички относими факти и обстоятелства, че получаването на това облекчение е една от основните цели на която и да е договореност или сделка, които имат за резултат пряко или непряко това облекчение, освен ако е установено, че предоставянето на това облекчение при тези обстоятелства е в съответствие с предмета и целите на съответните разпоредби на тази Спогодба.

2. Когато облекчение съгласно тази Спогодба е отказано на лице съгласно ал. 1, компетентният орган на договарящата държава, която иначе би предоставила това облекчение, независимо от това ще третира това лице като имащо право на това облекчение или на други облекчения по отношение на определен елемент на доход, ако този компетентен орган, при искане от лицето и след разглеждане на относимите факти и обстоятелства, определи, че тези облекчения биха били предоставени при липсата на договореността или сделката, посочени в ал. 1.

3. Компетентният орган на договарящата държава, която трябва да предостави облекчението, уведомява компетентния орган на другата договаряща държава, преди да откаже облекчение съгласно ал. 1 или 2.

4. Когато:

а) предприятието на едната договаряща държава получава елемент на доход от другата договаряща държава и първата посочена държава третира този елемент на доход като причислим към място на стопанска дейност на предприятието, намиращо се в трета юрисдикция; и

б) печалбите, причислими към това място на стопанска дейност, са освободени от данъчно облагане в първата посочена държава,

облекченията на тази Спогодба няма да се прилагат към който и да е елемент на доход, за който данъкът в третата юрисдикция е по-малко от 60 процента от данъка, който би бил наложен в първата посочена държава върху този елемент на доход, ако това място на стопанска дейност беше разположено в първата посочена държава. В този случай всеки елемент на доход, към който се прилагат разпоредбите на тази алинея, остава облагаем съгласно вътрешното законодателство на другата държава независимо от всяка друга разпоредба на Спогодбата.

5. Разпоредбите на ал. 4 няма да се прилагат, ако елементът на доход, получен от другата държава, произхожда от или е съпътстващ активната стопанска дейност, извършвана чрез мястото на стопанска дейност (различна от стопанската дейност по осъществяване, управление или просто държане на инвестиции за собствена сметка на предприятието, освен ако тази дейност не е банкова, застрахователна или дейност с ценни книжа, извършвана съответно от банка, застрахователна компания или регистриран дилър на ценни книжа).

6. Когато облекчение съгласно тази Спогодба е отказано в съответствие с разпоредбите на ал. 4 по отношение на елемент на доход, получен от местно лице на едната договаряща държава, компетентният орган на другата договаряща държава може независимо от това да предостави това облекчение по отношение на този елемент на доход, ако в отговор на искане от това местно лице този компетентен орган определи, че предоставянето на това облекчение е оправдано с оглед на причините, поради които това местно лице не е изпълнило изискванията на тази алинея (като например съществуването на загуби). Компетентният орган на едната договаряща държава се консултира с компетентния орган на другата договаряща държава, преди да откаже облекчението съгласно ал. 4 или преди да удовлетвори или отхвърли искането, направено съгласно тази алинея.

Глава V

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Равенство в третирането

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, националните лица на тази друга държава. Независимо от разпоредбите на чл. 1 тази разпоредба се прилага и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Лица без гражданство, които са местни лица на едната договаряща държава, не подлежат в която и да е договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които националните лица на засегнатата държава при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, са или могат да бъдат подложени.

3. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същите дейности. Тази разпоредба няма да се счита, че задължава едната договаряща държава да предостави на местни лица на другата договаряща държава лични облекчения, освобождавания и намалявания за данъчни цели въз основа на гражданския статут или семейните отговорности, които дава на своите местни лица.

4. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 или ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определяне на облагаемите печалби на това предприятие ще се приспадат при същите условия, както, ако са били платени на местно лице на първата посочена държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

6. Вноски, платени от или от името на физическо лице, което работи по трудово правоотношение или като самоосигуряващо се лице в едната договаряща държава, към пенсионен фонд, който е признат за данъчни цели в другата договаряща държава, се третира по същия начин за данъчни цели в първата посочена държава като вноски, платени на пенсионен фонд, който е признат за данъчни цели в първата посочена държава, при условие че:

а) това физическо лице е извършвало вноски в този пенсионен фонд, преди то да стане местно лице на първата посочена държава; и

б) компетентният орган на първата посочена държава счита, че този пенсионен фонд съответства в общия случай на пенсионен фонд, признат за данъчни цели в тази държава.

Тази алинея се прилага само доколкото не ограничава освобождаванията, предоставяни от вътрешните законодателства на договарящите държави.

7. За целите на разпоредбите на ал. 6 терминът „пенсионен фонд“ включва пенсионен план, създаден съгласно социалноосигурителното законодателство на едната договаряща държава.

8. Разпоредбите на този член независимо от разпоредбите на чл. 2 се прилагат по отношение на данъци от всякакъв вид и описание.

Член 25

Процедура за взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на всяка от договарящите държави. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно, и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане за случаи, които не са предвидени в Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 26

Обмен на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, за която може да се предвиди, че е от значение за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или за администрирането или привеждането в изпълнение на вътрешните законодателства относно данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави или техни политически подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2.

2. Всяка информация, получена съгласно ал. 1 от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно вътрешното законодателство на тази държава, и ще се разкрива само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в ал. 1, или с контрола върху горните дейности. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения. Независимо от горното информация, получена от едната договаряща държава, може да бъде използвана за други цели, когато тази информация може да бъде използвана за такива други цели съгласно законодателствата на двете държави и компетентният орган на предоставящата държава разреши такава употреба.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайната административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена, икономическа или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

4. Когато едната договаряща държава поиска информация в съответствие с този член, другата договаряща държава ще използва своите способности за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава може да не се нуждае от тази информация за собствени данъчни цели. Задължението по предходното изречение се ограничава от ал. 3, но в никакъв случай това ограничение няма да се разглежда като даващо право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че няма собствен интерес от такава информация.

5. Разпоредбите на ал. 3 в никакъв случай няма да се разглеждат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че

информацията се пази от банка, друга финансова институция, номиниран представител или лице, което действа като агент или фидуциар, или поради това, че информацията е свързана с участие в определено лице.

Член 27

Съдействие при събиране на данъци

1. Договарящите държави взаимно си предоставят съдействие при събиране на публични вземания. Това съдействие не е ограничено от чл. 1 и 2. Компетентните органи на договарящите държави могат да определят начина на прилагане на този член чрез взаимно споразумение.

2. Терминът „публично вземане“, използван в този член, означава сума, дължима във връзка с данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави или техни политически подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото данъчно облагане не противоречи на тази Спогодба или на всяко друго споразумение, по което договарящите държави са страни, както и лихви, административни санкции и разходи за събирането или обезпечаването, свързани с тази сума.

3. Когато публично вземане на едната договаряща държава подлежи на принудително изпълнение съгласно законите на тази държава и се дължи от лице, което според законите на тази държава към този момент не може да възпрепятства неговото събиране, това публично вземане по молба на компетентния орган на тази държава се приема за целите на събирането от компетентния орган на другата договаряща държава. Това публично вземане се събира от тази друга държава в съответствие с разпоредбите на нейните закони, приложими към принудителното изпълнение и събирането на нейните собствени данъци, както, ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава.

4. Когато публично вземане на едната договаряща държава е вземане, по отношение на което тази държава може да предприеме обезпечителни мерки съгласно своето законодателство, за да осигури неговото събиране, това публично вземане по молба на компетентния орган на тази държава се приема за целите на предприемане на действия по обезпечаването от компетентния орган на другата договаряща държава. Тази друга държава предприема обезпечителни мерки по отношение на това публично вземане в съответствие с разпоредбите на своето законодателство, както, ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава, дори ако към момента на прилагането на такива мерки публичното вземане не подлежи на принудително изпълнение в първата посочена държава или се дължи от лице, което има правото да възпрепятства неговото събиране.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 3 и 4 публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не подлежи в тази държава на ограниченията в сроковете или не се ползва с привилегиите, предвидени за публични вземания по законите на тази държава, поради своя характер на такова вземане. В допълнение, публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не се ползва в тази държава с привилегиите, предвидени за това публично вземане по законите на другата договаряща държава.

6. Действия, свързани със съществуването, валидността или сумата на публично вземане на едната договаряща държава, няма да се предприемат пред съд или административни органи на другата договаряща държава.

7. Когато във всеки един момент след отправяне на молба по ал. 3 или 4 от едната договаряща държава и преди другата договаряща държава да събере и преведе съответното публично вземане на първата посочена държава, съответното публично вземане престава да бъде:

а) в случаите на молба по ал. 3, публично вземане на първата посочена държава, което подлежи на принудително изпълнение по законите на тази държава и се дължи от лице, което към този момент не може да възпрепятства неговото събиране по законите на тази държава, или

б) в случаите на молба по ал. 4, публично вземане на първата посочена държава, по отношение на което тази държава съгласно своето законодателство може да предприеме обезпечителни мерки, за да осигури неговото събиране, компетентният орган на първата посочена държава незабавно уведомява компетентния орган на другата държава за този факт и, по избор на другата държава, първата посочена държава ще спре или оттегли молбата си.

8. В никакъв случай разпоредбите на този член няма да се считат като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предприема мерки, които биха противоречали на общественения ред (*ordre public*);

в) да предоставя съдействие, ако другата договаряща държава не е изчерпала всички разумни мерки за събиране или обезпечаване според случая, които съществуват по нейните закони или според административната ѝ практика;

г) да предоставя съдействие в онези случаи, когато административната тежест за тази държава е очевидно непропорционална на ползата, която ще получи другата договаряща държава.

Член 28

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

1. Нищо в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и на консулските служби, предоставяни съгласно общите принципи на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

2. За целите на тази Спогодба физическо лице, което е член на дипломатическо представителство или на консулска служба на едната договаряща държава в другата договаряща държава или в трета държава и което е национално лице на изпращащата държава, се счита, че е местно лице на изпращащата държава, ако там е подложено на същите задължения по отношение на данъците върху доходите както местните лица на тази държава.

3. Спогодбата няма да се прилага по отношение на международни организации, органи и техни длъжностни лица и на членове на дипломатическо представителство или на консулска служба на трета държава, които се намират в едната договаряща държава, ако те не са подложени на същите задължения по отношение на данъците върху доходите както местните лица на тази държава.

Член 29

Териториално разширение

1. Тази Спогодба може да бъде разширена, в нейната цялост или с необходимите промени, към Аруба, Кюрасао или Синт Маартен, ако Аруба, Кюрасао или Синт Маартен налагат данъци, които са значително подобни по характер на тези, за които се прилага Спогодбата. Всяко такова разширение има действие от тази дата и е обект на тези промени и условия, включително условията за прекратяване, както може да бъде определено и договорено между Кралство Нидерландия и Република България в ноти, които да бъдат разменени по дипломатически път или по всеки друг начин в съответствие с конституционните им процедури.

2. Освен ако не е уговорено друго, прекратяването на тази Спогодба не прекратява също Спогодбата за всяка част на Кралство Нидерландия, по отношение на която тази Спогодба е била разширена съгласно този член.

Глава VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 30

Влизане в сила

1. Договарящите държави се уведомяват взаимно, че са изпълнени процедурите на вътрешните им законодателства за влизане в сила на тази Спогодба. Спогодбата влиза в сила на последния ден на месеца, следващ месеца, в който е получено по-късното от тези уведомления, с което съответните договарящи държави са се уведомили взаимно в писмена форма, че конституционните им изисквания са завършени.

2. Разпоредбите на Спогодбата се прилагат:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за суми, платени или начислени на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци, за данъчни години, започващи на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила.

3. При влизане в сила на тази Спогодба Спогодбата между правителството на Народна република България и правителството на Кралство Холандия за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци върху дохода, подписана в София на 6 юли 1990 г., престава да се прилага:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за суми, платени или начислени на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци, за данъчни години, започващи на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила.

4. Независимо от предходните алинеи, когато преди датата, на която тази Спогодба влиза в сила, местно лице на една от договарящите държави получава пенсия или друго подобно плащане, възникващо в другата договаряща държава, и което продължава след тази дата да получава тази пенсия или плащане, разпоредбите на чл. 18, ал. 1 на Спогодбата между правителството на Народна република България и правителството на Кралство Холандия за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци върху дохода, подписана в София на 6 юли 1990 г., продължава да се прилага по отношение на такива пенсии или плащания след влизане в сила на тази Спогодба. Когато обаче такава пенсия или плащане, възникващи в другата договаряща държава, не са обект на облагане с данък в първата посочена държава, се прилагат разпоредбите на чл. 17 на тази Спогодба.

Член 31

Прекратяване

Тази Спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка от договарящите държави може да прекрати Спогодбата по дипломатически път, като изпрати уведомление за прекратяване.

В такъв случай Спогодбата престава да действа за данъчни години и периоди, започващи, и данъчни събития, възникващи след края на календарната година, в която е изпратено уведомлението за прекратяване, ако това уведомление е изпратено в първите шест месеца на календарната година. Ако уведомлението е изпратено в последните шест месеца на календарната година, Спогодбата престава да действа за данъчни години и периоди, започващи, и данъчни събития, възникващи след края на календарната година, следваща годината, в която уведомлението за прекратяване е изпратено.

Уведомлението за прекратяване се счита за изпратено от едната договаряща държава на датата на получаване на това уведомление от другата договаряща държава.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

Съставена в два екземпляра в София на 14 септември 2020 г. на български, нидерландски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

За Република България:

За Кралство Нидерландия:

Кирил Ананиев,

Н. Пр. Беа тен Тъшър,

министър на финансите
на Република България

извънреден и пълномощен посланик
на Кралство Нидерландия в Република България

ПРОТОКОЛ

Във връзка със Спогодбата, сключена между Република България и Кралство Нидерландия, за избягване на двойното данъчно облагане с данъци на доходите и предотвратяване на отклонението и заобикалянето на данъчно облагане долуподписаните се съгласиха, че следните разпоредби представляват неразделна част от Спогодбата:

I. ОБЩИ

Разбира се, че разпоредбите на тази Спогодба, които са идентични или подобни по същество на разпоредбите на Модела на данъчна спогодба за доходите и имуществото на ОИСР, се тълкуват в съответствие с Коментара на ОИСР към него в момента на прилагане на тази Спогодба.

II. КЪМ ЧЛЕНОВЕ 1, 4, 10, 11, 12, 13 И 21

1. Дружество, което е местно лице на Нидерландия и което се третира като освободена от данъци инвестиционна институция („vrijgestelde beleggingsinstelling”) за целите на нидерландския данък върху дружествата, няма да има право на облекченията съгласно чл. 10, 11, 12, 13 и 21 и съответните членове от Протокола към Спогодбата.

2. Разбира се, че ал. 3, буква а) на чл. 10 не се прилага по отношение на лице, което е местно лице на Нидерландия и което се третира като институция за колективно инвестиране („fiscale beleggingsinstelling”) за целите на нидерландския данък върху дружествата.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 и разпоредбите на чл. 1 и 4 компетентните органи на договарящите държави решават по взаимно споразумение до каква степен всяко друго местно лице, което се ползва със специален режим, няма право да ползва облекченията на тази Спогодба.

III. КЪМ ЧЛЕНОВЕ 1, 2 И 4

Разбира се, че по отношение на карибската част на Нидерландия тази Спогодба се прилага единствено към местни физически лица.

IV. КЪМ АЛИНЕЯ 1 НА ЧЛЕН 4

Разбира се, че в случаите на физическо лице, което живее на борда на кораб, „всеки друг критерий от подобно естество” включва пристанището на домуване на този кораб.

V. КЪМ ЧЛЕНОВЕ 5, 6, 7 И 13

Разбира се, че правата за изследване и експлоатация на природни ресурси се считат за недвижимо имущество, разположено в договарящата държава, в чието териториално море и всяка повърхност отвъд и непосредствено до териториалното море, върху които тази държава упражнява юрисдикция или суверенни права в съответствие с международното право, включително морското дъно и подпочвеното пространство, се упражняват тези права, и че тези права се считат за актив на място на стопанска дейност в тази държава. В допълнение се разбира, че горепосочените права включват права на участие в (или ползи от активи, които възникват от) такова изследване или експлоатация.

VI. КЪМ ЧЛЕНОВЕ 6, 10, 11, 12 И 13

1. Доходи и печалби от колективно инвестиране чрез затворени фондове за споделени сметки, базирани в едната договаряща държава (затворени FJA), или общи фондове, състоящи се от няколко затворени FJA, се причисляват към инвеститорите, които инвестират чрез затворените FJA, пропорционално на тяхното участие във фонда.

2. Затворен FJA, който е установен в едната договаряща държава и който получава доходи или печалби, възникващи в другата договаряща държава, може самостоятелно, представляван от своя фондов мениджър или депозитар, вместо инвеститорите в затворения FJA, да иска облекченията по споразумение за избягване на двойното данъчно облагане, по което другата държава е страна и

което е специално приложимо за съответния инвеститор, от името на този инвеститор в затворения FJA.

Такива искания могат да бъдат обект на проверка и когато е поискано, фондовият мениджър или депозитарят предоставят съответната информация, която може да включва списък на инвеститорите и причислимите доходи или печалби във връзка с искането, както и конкретните споразумения за избягване на двойното данъчно облагане, съгласно които е направено искането за облекчения от страна на FJA.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 затворен FJA не може да иска облекчения по Спогодбата от името на инвеститор в затворения FJA, ако инвеститора самостоятелно е направил искане за ползване на облекчения по отношение на същите доходи или печалби.

VII. КЪМ ЧЛЕН 7

Ако в бъдеща спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с член на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие България се съгласи на версията на чл. 7 от Модела на данъчна спогодба за доходите и имуществото на ОИСР от 2010 г. или по-късна версия, България без необосновано забавяне ще влезе в преговори с Нидерландия с оглед на добавянето на тази версия на чл. 7 в Спогодбата.

VIII. КЪМ ЧЛЕН 7

Разбира се, че по отношение на ал. 1 и 2 на чл. 7, когато предприятие на едната договаряща държава продава стоки или извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там, печалбите на това място на стопанска дейност няма да бъдат определяни на база на общата сума, получена от предприятието, а ще бъдат определяни единствено на база на тази част от доходите на предприятието, които са причислими към действителната дейност на мястото на стопанска дейност по отношение на такива продажби или стопанска дейност.

IX. КЪМ ЧЛЕН 7

Разбира се, че плащания, получени като възнаграждение за технически услуги, включително изследвания или проучвания от научен, геологически или технически характер, или за консултантски или надзорни услуги, се считат за плащания, за които се прилагат разпоредбите на чл. 7.

X. КЪМ ЧЛЕН 8

Разбира се, че разпоредбите на чл. 8 се прилагат също и за данъци, налагани на базата на brutните постъпления във връзка с превоза на пътници и товари в международния транспорт.

XI. КЪМ ЧЛЕН 15

Разбира се, че терминът „член на борд на директорите“ включва също:

1. в случая на Нидерландия „bestuurder“ или „commissaris“;
2. в случая на България – член на надзорен или управителен съвет.

XII. КЪМ ЧЛЕН 25

Компетентните органи на договарящите държави може също да се съгласят, ако е необходимо в противоречие с техните национални законодателства, във връзка с всяко постигнато споразумение в резултат на процедура за взаимно споразумение, посочена в чл. 25, че държавата, в която е налице допълнително данъчно облагане в резултат на гореспоменатото споразумение, няма да налага увеличения, допълнителни плащания, лихви и разходи по отношение на това допълнително данъчно облагане, ако другата държава, в която има съответно намаляване на данъка в резултат на споразумението, се откаже от плащането на всякакви лихви, дължими във връзка с това намаляване на данъка.

XIII. КЪМ ЧЛЕНОВЕ 25 И 26

Ако в бъдеща спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава България се съгласи на арбитражна клауза, следната нова разпоредба незабавно се включва след ал. 4 на чл. 25 и се прилага между България и Нидерландия от датата, на която спогодбата между България и тази трета държава се прилага:

„5. Когато:

а) в съответствие с ал. 1 лице е представило своя случай пред компетентния орган на едната договаряща държава въз основа на това, че действията на едната или на двете договарящи държави са довели за него до данъчно облагане, което не е в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба;

и

б) компетентните органи не са в състояние да постигнат споразумение и да разрешат този случай в съответствие с ал. 2 в рамките на две години от представянето на случая пред компетентния орган на другата договаряща държава, всички неразрешени проблеми във връзка със случая се отнасят към арбитраж, ако лицето пожелае това. Тези неразрешени проблеми не се отнасят към арбитраж, ако вече е постановено решение по тези проблеми от съд или административен орган на някоя от държавите. Арбитражното решение ще бъде обвързващо за двете договарящи държави и ще бъде изпълнено независимо от сроковете, предвидени във вътрешните законодателства на тези държави, освен ако лицето, което е пряко засегнато от случая, откаже да приеме взаимното споразумение, което прилага това арбитражно

решение. Компетентните органи на договарящите държави определят начина на прилагане на тази алинея чрез взаимно споразумение.

Договарящите държави могат да предоставят на арбитражен борд, създаден съгласно разпоредбите на тази алинея, такава информация, която е необходима за провеждането на арбитражната процедура. Членовете на арбитражния борд са обект на ограниченията за разкриване, описани в ал. 2 на чл. 26, по отношение на предоставената информация.

6. Разпоредбите на ал. 5 не се прилагат за случаи, попадащи в ал. 5 на чл. 4 на тази Спогодба.

7. В случаи на започнали производства преди датата, на която ал. 5 започва да се прилага, двугодишният период, посочен в буква б) на ал. 5, започва да тече на тази дата."

XIV. КЪМ ЧЛЕНОВЕ 26 И 27

Разпоредбите на чл. 26 и 27 се прилагат съответно към нидерландските разпоредби, свързани с доходите.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха този Протокол.

Съставен в два екземпляра в София на 14 септември 2020 г. на български, нидерландски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

За Република България:

За Кралство Нидерландия:

Кирил Ананиев,

Н. Пр. Беа тен Тъшър,

министър на финансите
на Република България

извънреден и пълномощен посланик
на Кралство Нидерландия в Република България